

METABOLIČKA STABILNOST LEKOVA

In vivo stabilnost

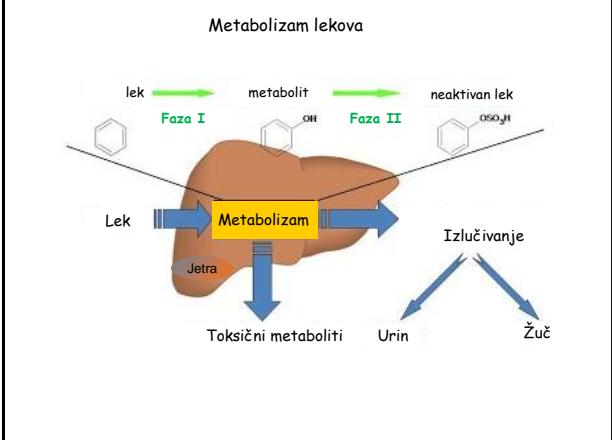
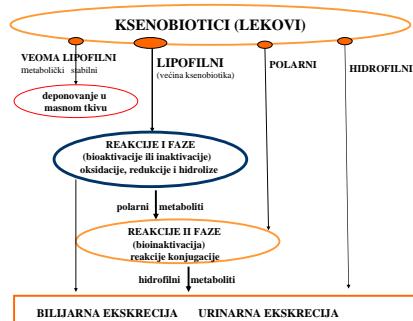
• METABOLIZAM (BIOTRANSFORMACIJA) LEKOVA

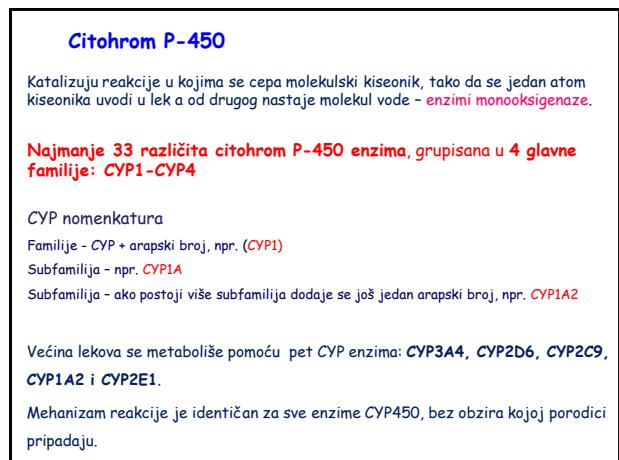
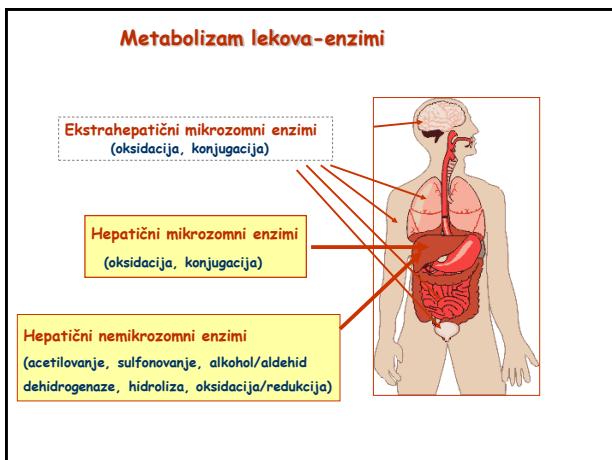
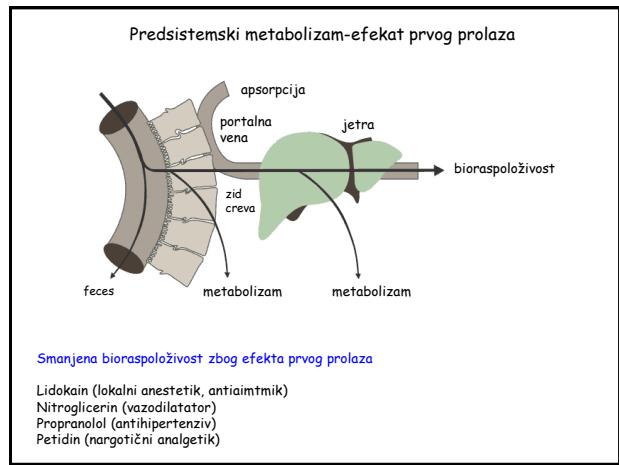
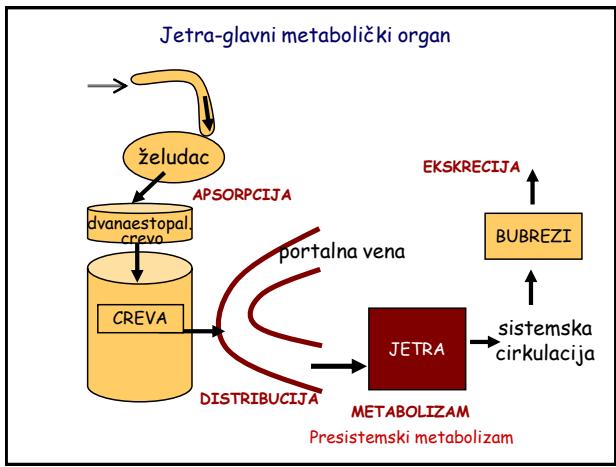
Višestepeni proces kojim se lek enzimski katalizovanim reakcijama prevodi u jedan ili više metabolita.

Cilj metabolizma lekova je stvaranje metabolita koji su različitih osobina od osobina polaznog leka:

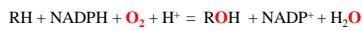
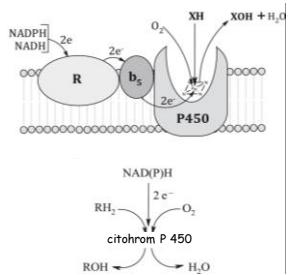
- polarnija
- hidrosolubilnija
- jonizovanija na fiziološkom pH
- manje vezani za proteine plazme i tkiva
- manje deponovana u mastima
- teško prolaze ćelijske membrane
- lakše se eliminišu

Reakcijama biotransformacije lek se transformiše iz oblika koji se lakše resorbuje u oblik koji se lakše eliminiše (izlučuje) iz organizma.

Osnovna reakcija koju katalizuju CYP450 enzimi je reakcija monooksigenacije.

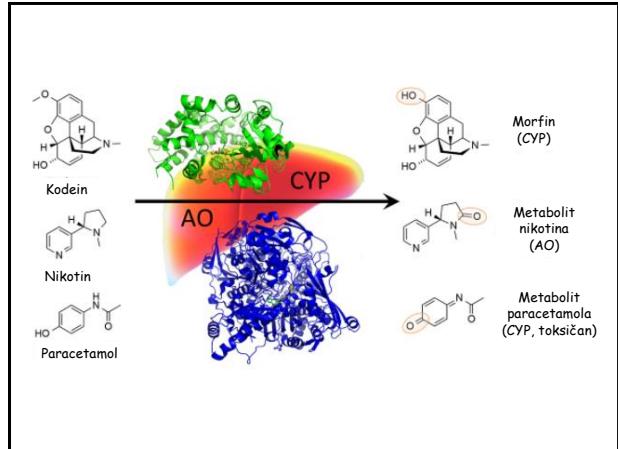
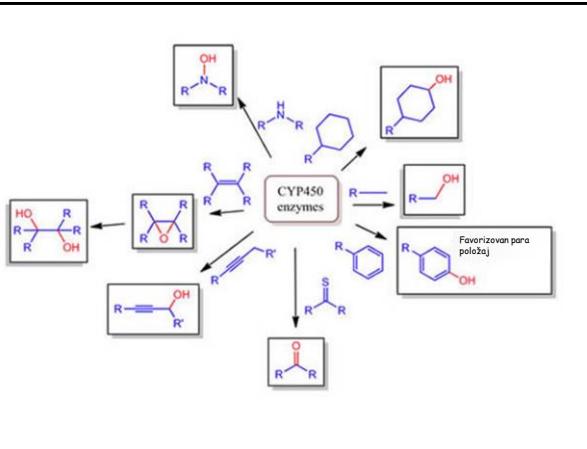

Pored CYP-450, druge monooksigenaze od značaja su:

- **flavinmonooksigenaze (FMO)**, prisutne u endoplazmičnom retikulumu ćelija jetre;
- **monoamino oksidaze (MAO-A i MAO-B)**, enzimi u mitohondrijama, prvenstveno uključeni u metabolizam endogenih jedinjenja (deaminacija kateholamina),.

Drugi enzimi koji učestvuju u reakciji oksidacije lekova su:

- **alkohol dehidrogenaze (ADH)**, **aldehid dehidrogenaze (ALDH)** u citosolu jetre sisara i različitim ekstrahepatičnim tkivima;
- enzimi koji sadrže molibden, citosolne oksidoreduktaze: **aldehid-oksidaze (AO)**, **ksantin oksidoreduktaze (XOR)**, **karbonil-reduktaze (CBR)**, **peroksidaze (PO)**, **prostaglandin H sintaza (COX)** i dr.

Metabolizam (biotransformacija) lekova:

- REAKCije PRVE FAZE**
(funkcionalizacija, tj. derivatizacija)
 - Uvođenje novih polarnih FG (oksidacija / hidroksilacija)
 - Zamena postojećih FG (redukcija),
 - Demaskiranje postojećih polarnih grupa (hidroliza)
- REAKCije DRUGE FAZE**
(konjugacija - reakcije detoksikacije)
 - Dešavaju se na samom ili na njegovim metabolitima I faze

REAKCIJE I FAZE

osnovni mehanizmi:
OKSIDACIJA, REDUKCIJA I HIDROLIZA

- prva faza metabolizma lekova dešava se već u toku apsorpcije leka, najčešće pre nego što lek dospe u sistemsku cirkulaciju.

Citohrom P-450 (CYP) je glavni enzimski sistem za reakcije I faze
NE Cyt P 450:
monoaminooksidaza (MAO), alkohol dehidrogenaza, ksantin oksidaza...

PREGLED NAJVAŽNIJIH METABOLIČKIH REAKCIJA I FAZE

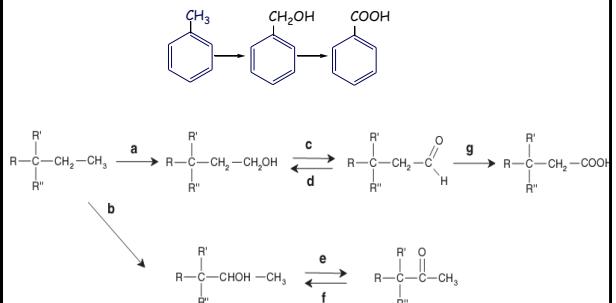
OKSIDACIJE

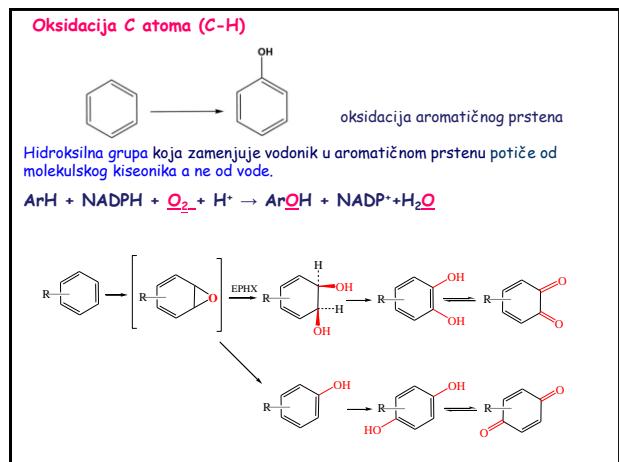
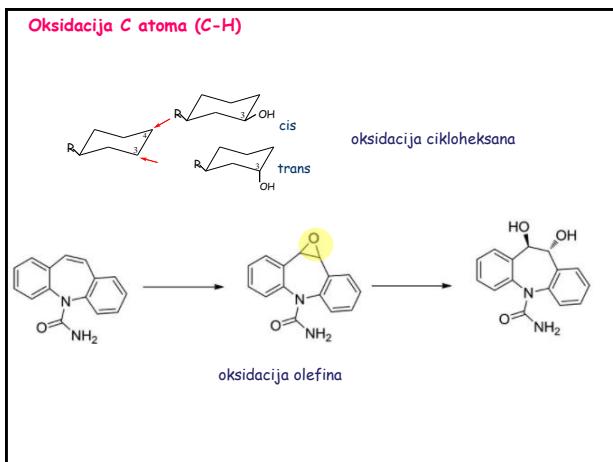
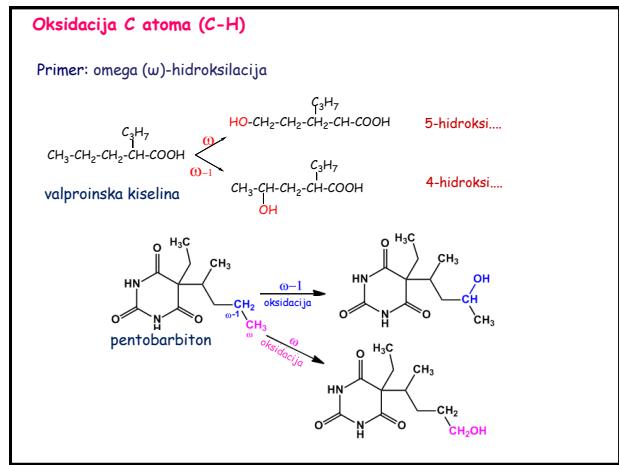
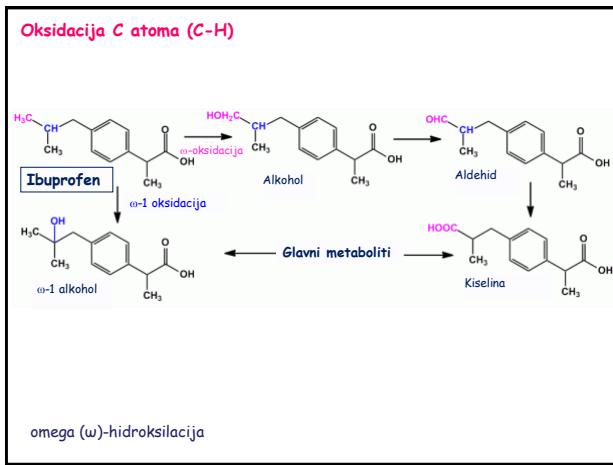
- oksidacija organskih molekula (sa C i H) izvor energije živih organizama
- oksidoreduktaze (NAD+, NADP+, FAD, FMN, koenzim Q)
- primarni alkoholi, aldehidi
- sekundarni alkoholi (alifatični i ciklični)

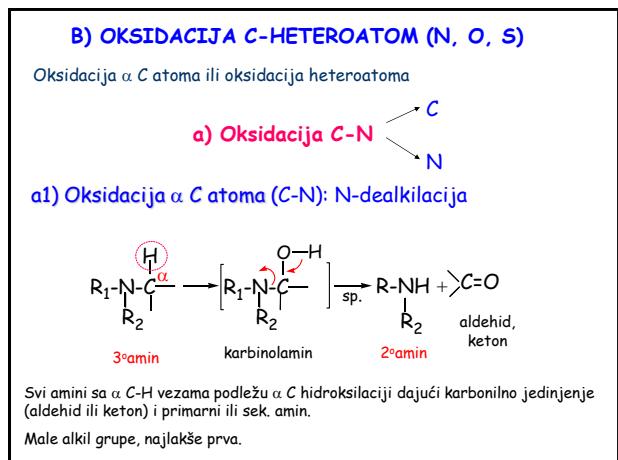
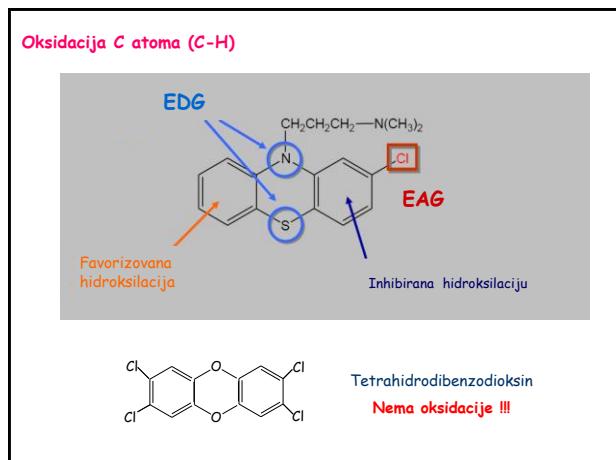
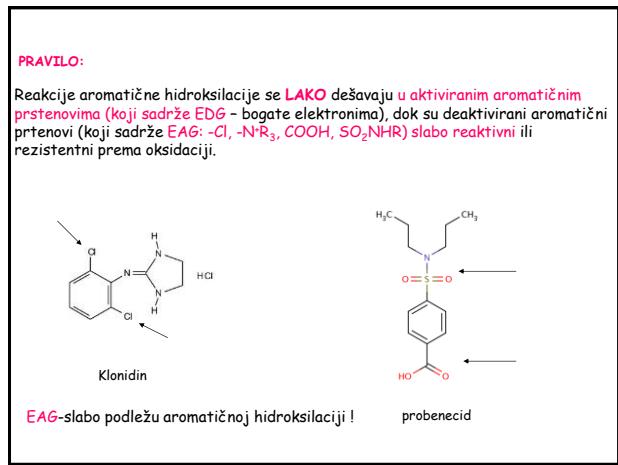
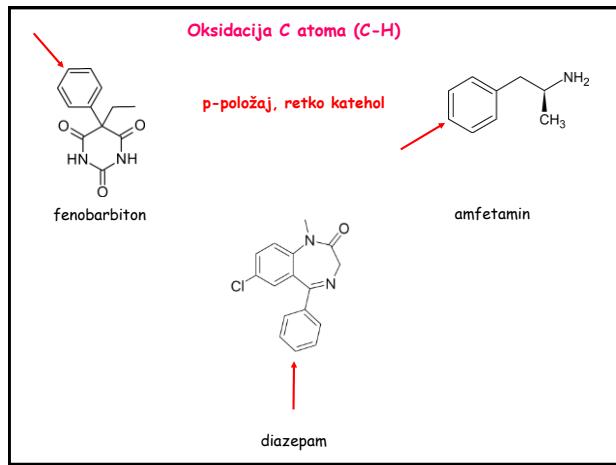
A) OKSIDACIJA C-H

- oksigenacija $-\text{CH}_3$ grupe (toluen - benzoeva kiselina)
- alifatični niz (ω i $\omega-1$ hidroksilacija)
- oksigenacija zasićenih (npr. cikloheksan), nezasićenih i heterocikličnih prstenova
- oksigenacija (hidroksilacija) aromatičnih prstenova

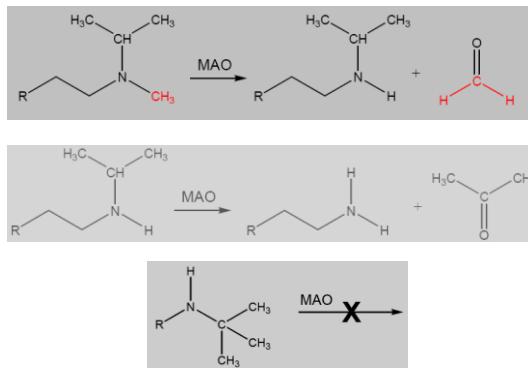
Oksidacija C atoma (C-H)

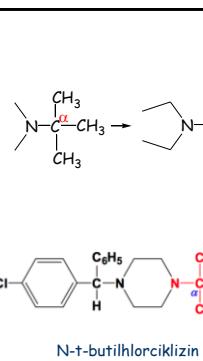
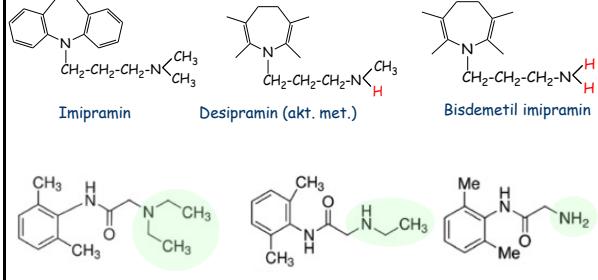

Oksidativna N-dealkilacija

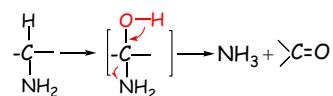

Oksidativna N-dealkilacija

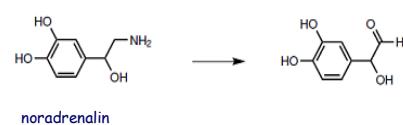

a2) Oksidacija α C atoma (C-N): deaminacija (1 amini)

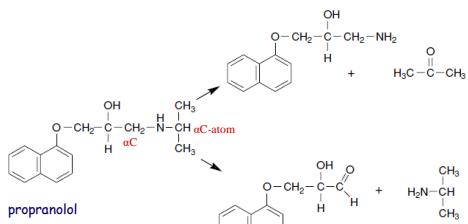
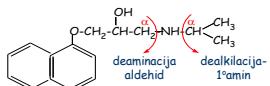
Na ugljeniku vezanom za azot mora da postoji najmanje jedan vodonik ! Enzimi-monoaminoooksidaze (MAO) i diaminooksidaze (DAO).

Primer za MAO katalizovanu reakciju je deaminacija noradrenalina (norepinefrina).

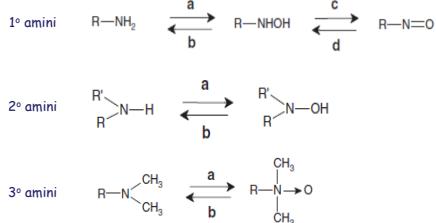
Dealkilacija ili deaminacija?

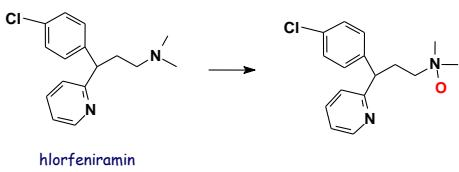
a3) Oksidacija heteroatoma: N-oksidacija

Reakcijama N-oksidacije amina nastaju 2 osnovne grupe primarnih metabolita:

- hidroksilamini (oksidacijom 1° i 2° amina) i
- N-oksidi ili aminooksidi (oksidacijom 3° amina)

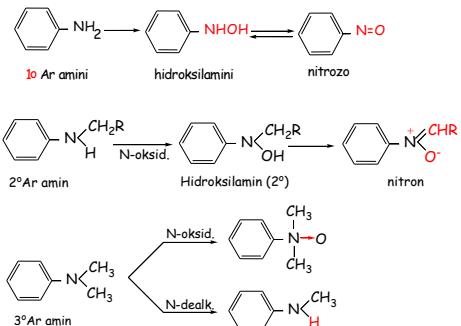

Primer oksidacije 3° alifatičnog amina

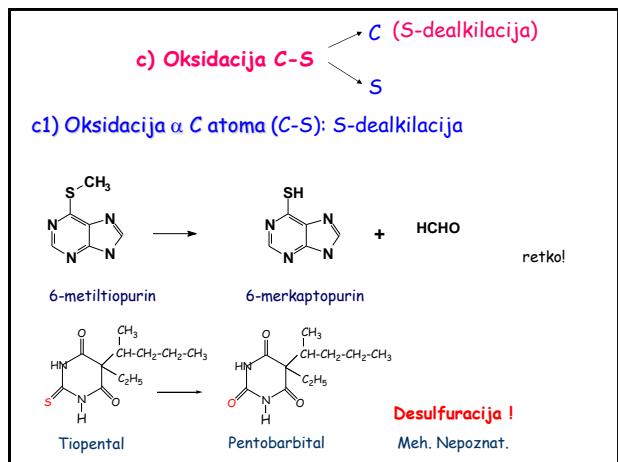
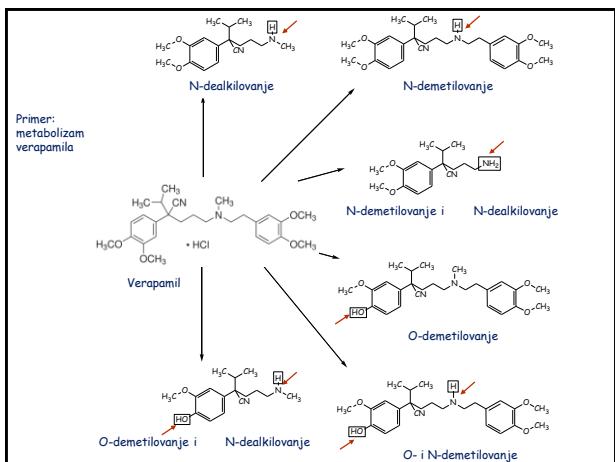
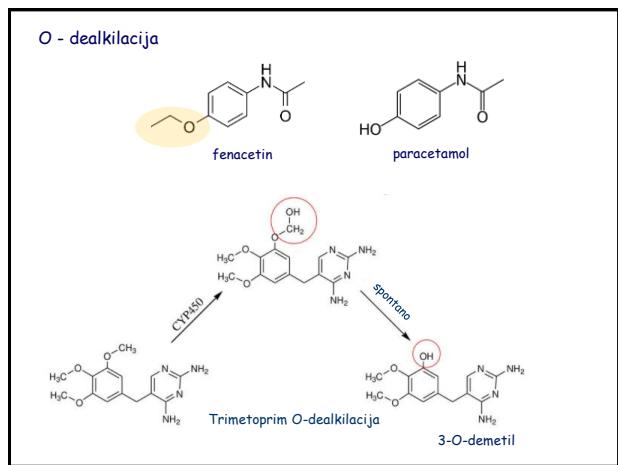
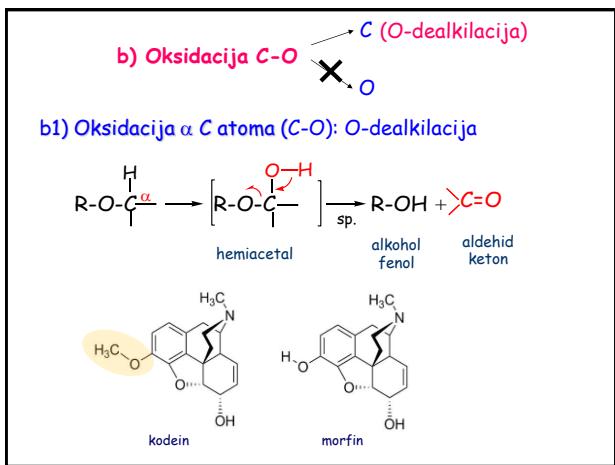

Primarni i sekundarni **amidi** mogu se oksidisati do hidroksilamida, a nastajanje ovih funkcionalnih grupa se dovodi u vezu sa **povećanom toksičnošću i kancerogenošću** jedinjenja.

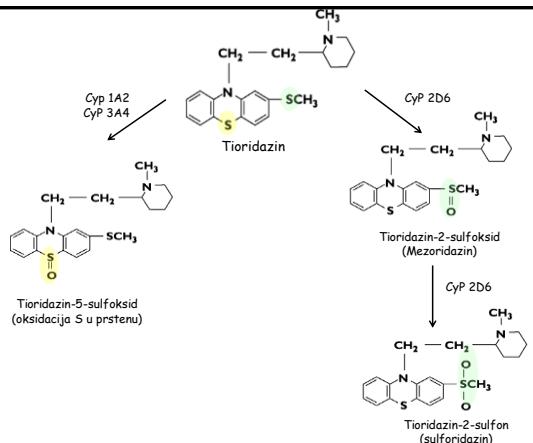
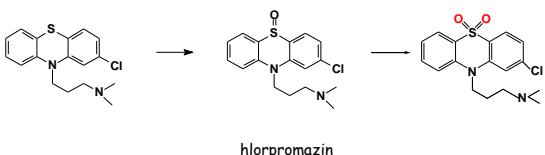
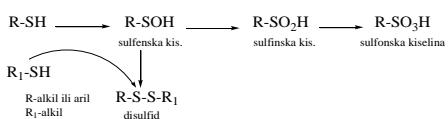
Oksidacija aromatičnih amina

Oksidacija 1°Ar amina je minoran put u odnosu na N-acetilovanja i C-H Ar oksidac.

c2) Oksidacija heteroatoma: S-oksidacija

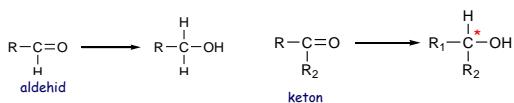

REAKCIJE REDUKCIJE (BIOREDUKCIJE)

- redukcije karbonilne grupe

redukcija aldehida u 1° alkohole

redukcija ketona u 2° alkohole

Redukcija ketona u sekundarne alkohole je važna sa stereohemijskog aspekta, jer se stvara novi asimetrični centar!

- redukcije grupa sa azotom

redukcije nitro grupe (alifatične i aromatične)

redukcija azo-grupe (-N=N-)

redukcija azido-grupe (-N₃)

redukcija N-oksida

- redukcija ostalih grupa

redukcija disulfidne grupe $R_1-S-S-R_2 \longrightarrow R_1-SH + HS-R_2$

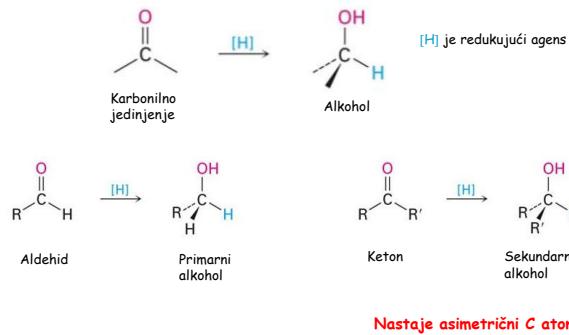
redukcija sulfoksid-a u sulfid

- reduktivna i oksidativna dehalogenacija

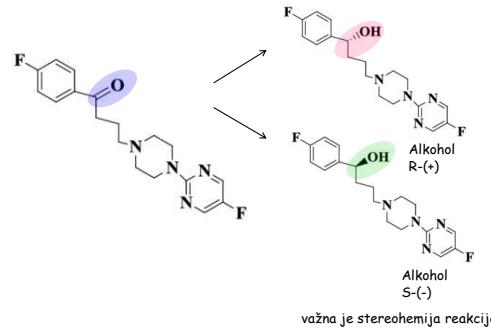
- reduktivna-zamena atoma halogena vodonikom i uklanjanje 2 halogena uz nastajanje = veze

- oksidativna-zamena halogena i vodonika kiseonikom (nastaje acilhalogenid ili aldehid, zavisno od strukture)

Primer: redukcija aldehida i ketona

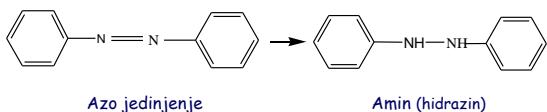
Primer: redukcija ketona

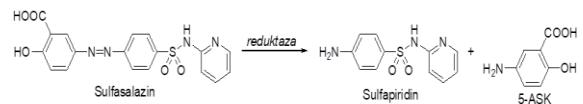
Primer: redukcija alkena

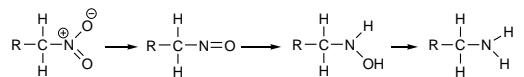
Primer: redukcija azo jedinjenja

Primer: redukcija azo jedinjenja

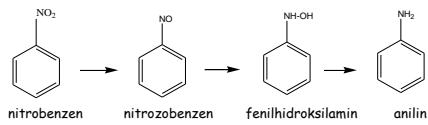

Primer: redukcija nitro jedinjenja

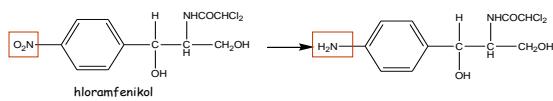

Redukcija nitro jedinjenja, preko nitrozo jedinjenja i hidroksilamina, do primarnih amina.

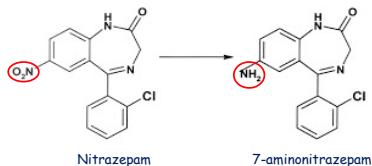
Primer: redukcija nitrobenzena

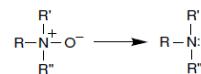
Primer: hloramfenikol

Primer: redukcija nitrazepama

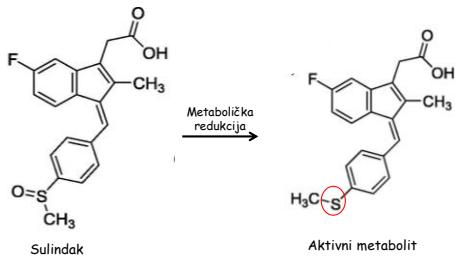

Primer: redukcija N-oksida

Redukcija N-oksida se retko dešava jer nastaju manje rastvorni 3° amini.

Ostale redukcije: redukcija sulfoksida

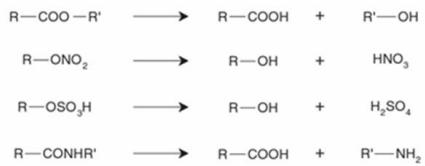

REAKCIJE HIDROLIZE

Dok oksidacija i redukcija obično dovode do stvaranja novih FG ili do modifikovanja postojećih FG na leku, i retko do dubljih promena, **reakcije hidrolize** podržavaju gubitak manjeg ili većeg fragmenta i dovode do dubljih hemijskih promena.

Supstrati koji podležu hidrolizi:

Estri karboksilnih kiselina, tioestri;
Amidi (1° , 2° i 3° amidi, laktami, ureidi, hidrazidi);
Estri fosforne kiseline.

Važniji supstrati za reakcije hidrolize

Na brzinu hidrolize utiču:

- elektronske osobine supstrata (elektron-akceptorji ubrzavaju, dok elektron-donori usporavaju hidrolizu)
- sterno osobine - veličina i položaj substituenata u blizini estarske/amidne veze i dužina lanca

Reakcije hidrolize

Veliki broj lekova koji sadrže estarsku ili amidsku funkcionalnu grupu biotransformiše se enzimskom ili neenzimskom hidrolizom.

Enzimi koji katalizuju cepanje hemijske veze uz učešće molekula vode zovu se hidrolaze. Specifičnost njihovog delovanja odnosi se na tip veze koju hidrolitički razgradaju.

Nespecifične esteraze, amidaze...

Hidroliza lekova se može dešavati u svim tkivima sisara, ali su jetra, GIT i krv mesta sa najvećim hidrolitičkim kapacitetom.

Hidrolitička razgradnja estara

- Smanjenje biološke aktivnosti
- Prevođenje pro drug u aktivne oblike
- Rje bez promene oksidacionog stanja
- Ne uključuju mikrozomalne enzime jetre

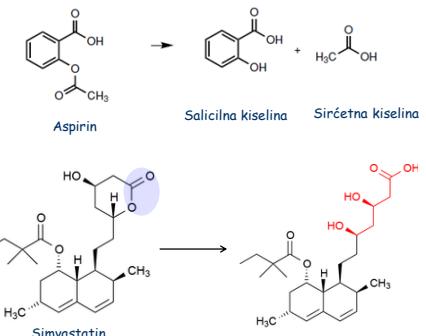
Enzimski katalizovana hidroliza estara je slična hidrolizi u alkalnoj sredini.

Metabolitsko otcepljenje male grupe (alkoholne ili kiselinske) ne utiče na aktivnost jedinjenja u većoj meri.

Ako su kiselinska i aloholna funkcija slične veličine, hidrolizom leka dolazi do potpunog gubitka aktivnosti.

Hidroliza estara i laktona

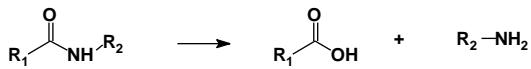
Primeri: prokain, aspirin, benzokain, estradiolbenzoat, pivampicilin

Hidrolitička razgradnja amida

Primarni, sekundarni i tertijni amidi, laktami, ureidi, hidrazidi...

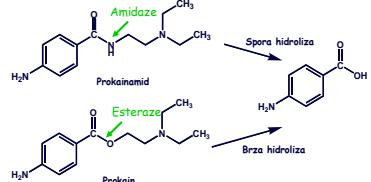
Hidroliza C-N veze je sporija od hidrolize C-O

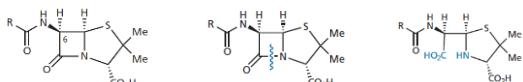
Ciklični amidi i imidi su različito stabilni *in vivo*. Brzina hidrolize zavidi od elektronskih i stenskih faktora.

Primeri: lidokain, prokainamid, sulfacetamid, izoniazid...

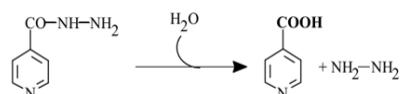
Primer: prokainamid

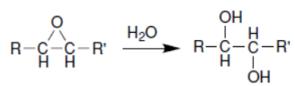
Primer: hidroliza beta-laktamskih antibiotika

Primer: hidroliza hidrazida

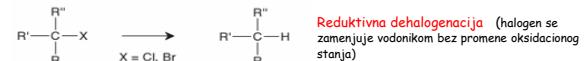
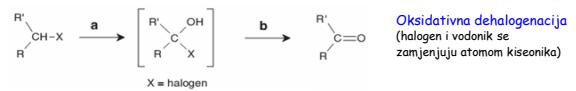
Primer: hidroliza epoksida

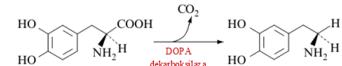
Manje zastupljene reakcije hidrolize: reakcije koje katalizuju enzimi peptidaze ili enzimi koji katalizuju hidrolizu konjugata (β -glukuronidaze, sulfataze).

Manje zastupljene reakcije prve faze

Reakcije dehalogenovanja

Reakcije dekarboksilacije

METABOLIZAM LEKOVA REAKCIJE II FAZE

DETOKSIKACIJA

KONJUGACIJA

LEK ili
METABOLIT
I FAZE

GLUKURONSKA
KISELINA, GLICIN,
SULFAT, GLUTATION...

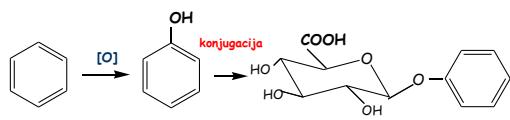
* lat. conjugare - ujediniti, združiti

Reakcijama I faze ili reakcijama funkcionalizacije ne nastaju uvek hidrofilniji i inaktivni metaboliti;

Kao proizvodi reakcija I faze metabolizma lekova (oksidacija, redukcija i hidroliza) nastaju najčešće metaboliti sa sledećim FG: -OH, -SH, NH₂, -COOH koje su pogodne za reakcije II faze metabolizma;

Reakcijama II faze ovi metaboliti se mogu transformisati u polarnije hidrosolubilne proizvode, koji se lako izlučuju, i koji su biološki neaktivni i netoksični. Izuzetak od ovog su reakcije metilovanja i acetilovanja u kojima ne nastaju rastvorljiviji metaboliti, ali se prekida delovanje leka.

Primer konjugacije lipofilnog benzena

Bnezan
lipofilan

Fenol (pKa 10)
pH 7,4
0,25% jonizovan

Fenil glukuronid (pKa 3,4)
pH 7,4
99,9%
jonizovan

Osobine konjugujućih grupa:

- nastaju kao metabolički intermedijeri tokom uobičajenih fizioloških reakcija u organizmu,
- slične su veličine (srednje molekulske mase 100-300 Da),
- uglavnom imaju hidrofilne osobine (sadrže jonizovane i polарne grupe),
- nastali konjugati (metaboliti II faze) pokazuju slične fizičko-hemiske osobine u pogledu rastvorljivost i ionizovanosti,
- nastali konjugati često imaju veoma različite od osobina lekova/ksenobiotika od kojih su nastali.

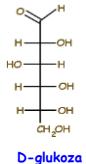
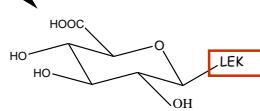
REAKCIJE II FAZE BIOTRANSFORMACIJE (KONJUGACIJE)

REAKCIJA	AGENS	FUNKCIONALNA GRUPA
GLUKURONIDACIJA	glukuronska kiselina	-OH (fenolna, alkoholna), -COOH (aromatična, alifatična), -NH ₂ (aromatična, sulfonamidska)
SULFOKONJUGACIJA	sulfat	-OH (fenolna, alkoholna), -NH ₂ (aromat. amin)
METILOVANJE	-CH ₃ grupa (metionin)	-NH ₂ , -NH, -OH, -SH
ACETILOVANJE	sirćetna kiselina	-NH ₂ (u aminima, hidrazinima i aminokiselinama)
SINTEZA MERKAPTURNIH KISELINE	cistein, glutation	-supstitucija H, F, Cl, Br, NO ₂ , u alifatičnim i aromatičnim ugljovodonicima
SINTEZA HIPURNE KISELINE	glicin	-COOH (aromatična)
ENZIMI TRANSFERAZE		

REAKCIJE KONJUGACIJE

GLUKURONIDACIJA - najčešća i najvažnija

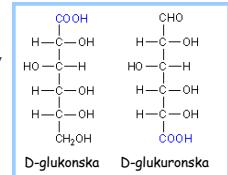
pKa oko 4 Potpuno ionizirani u plazmi i urinu

O - ESTARSKI GLUKURONIDI (glukuronati),

O - ETARSKI GLUKURONIDI (kao acetal),

N-, S - i C - GLUKURONIDI

Glukuronidacija

Karakteristična za jedinjenja koja u strukturi sadrže:

- OH grupu (fenolnu, enolnu, alkoholnu (1° , 2° i 3°), hidroksilnu grupu u ugljenim hidratima)
- karboksilnu grupu u aromatičnim i alifatičnim strukturama
- amino i imino grupu u alifatičnim, aromatičnim i heterocikličnim strukturama
- sulfhidrilnu grupu

Glavni enzim **GLUKURONILTRANSFERAZA** (unutar mikrozoma)

(sindrom sivih beba)

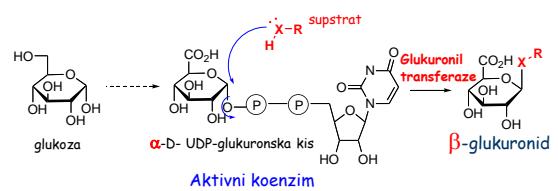
Izlučivanje glukuronida:

- urin
- žuč (polarna jedinjenjanje velike molekulske mase)
 β -glukuronidaza hidrolizuje glukuronide

1) Sintesa aktivnog koenzima

2) Transfer glukuronske kiseline na supstrat

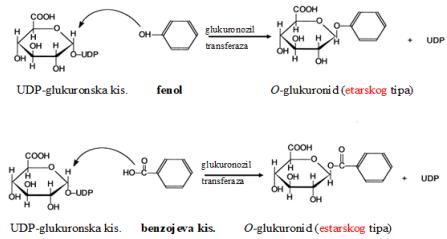
RXH: xenobiotik metabolit 1 faze

-Koenzim: Uridin-5'-difosfo- α -D-glukuronska kiselina (α -D-UDPGK);
-Enzim: glukuronil-transferaze (identifikovano 15 različitih); primarno u jetri, ali postoje i u drugim tkivima, uključujući bubrege, creva, kozu, pluća i mozak.

Diglukuronidacija se ne javlja !!!

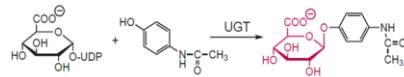
O-glukuronidi

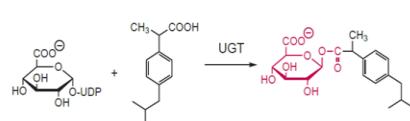
Alkohol se konjuguje sa glukuroniskom kiselinom kao **acetal, etarski tip vezivanja**, dok se konjugacijom glukuronske kiseline sa karboksičnom grupom supstrata gradi **acilal, estarski tip vezivanja**.

O-glukuronidi

Primer: glukuronidacija paracetamola

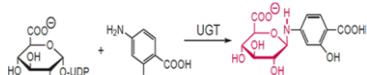

Primer: glukuronidacija ibuprofena

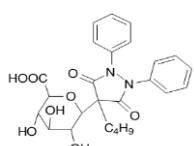
N-glukuronidi

Primer: glukuronidacija p-amino salicilna kiselina

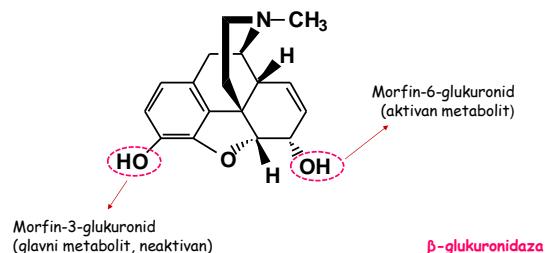

C-glukuronidi

Primer: glukuronidacija fenilbutazona

Primer: metabolizam morfina

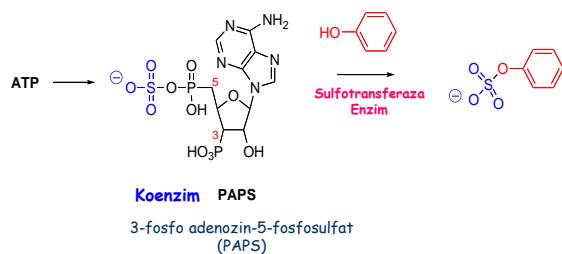

Sulfokonjugacija

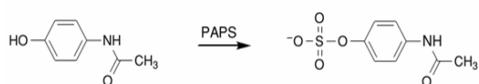
- Alternativni metabolički put glukuronidaciji (steroidi, heparin, kateholamini, tiroksin);
- Dominira kod niskih koncentracija xenobiotika malih i jednostavnih hemijskih struktura (glukuronidacija - hemi. sastojak supstance, u većim koncentrac.)
- Koenzim:** 3-fosfoadenozin-5-fosfatosulfat (PAPS); sadrži aktivnu sulfatnu grupu.
- Enzimi:** Sulfotransferaze; u citoplazmi jetre i ekstrahepatičkim tkivima;
- Transformacija u organske monoestre sumporne kiseline-lako izlučivanje i potpuni gubitak farmakološkog dejstva konjugovanog leka.

1) Sinteza aktivnog koenzima

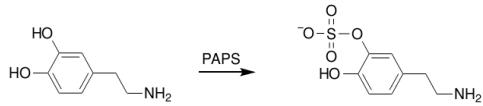
2) Transfer sulfata na supstrat

Primer: sulfokonjugacija paracetamola

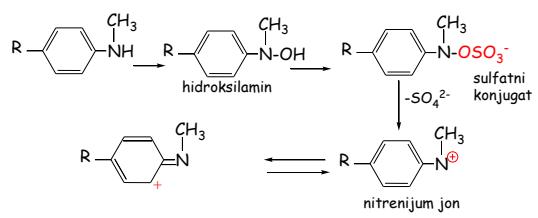

Primer: sulfokonjugacija dopamina

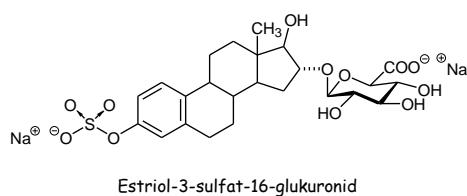
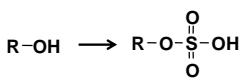

Aromatični amini mogu graditi sulfokonjugate, mada ove reakcije imaju mali značaj u metabolizmu lekova (veliki toksički značaj).

Sulfokonjugati tj. sulfatni estri N-hidroksilamina i N-hidroksilamida imaju veliki toksički značaj jer mogu dovesti do nastanka reaktivnih intermedijera koji su odgovorni za čelijsku toksičnost i nastanak kancerogenih vrsta.

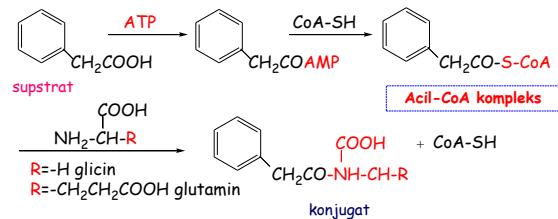

Primer: Konjugovanje steroidnih struktura sa sulfatima

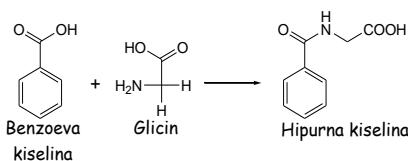

Konjugacije sa aminokiselinama

- Karakteristične su za: **aromatične i heterociklične karboksilne kiseline** koje sa amino grupama aminokiselina grade **AMIDNE VEZE**.
- Ograničena raspoloživost aminokiselina (glukuronidacija je kompetitivan proces).
- Ne konvertuju se u koenzime, prethodna aktivacija supstrata!

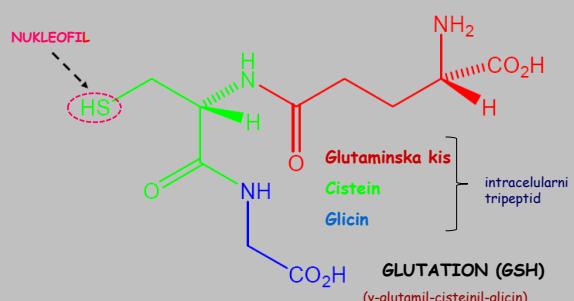
Konjugacije sa aminokiselinama (glicin)

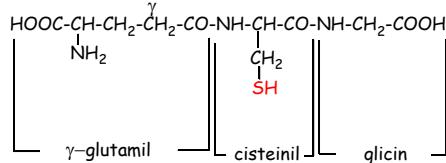

Najvažnije aminokiseline za konjugaciju: glicin, cistein, glutaminska kis. i metionin.

Nešto ređe: arginin i serin.

Konjugacija sa glutationom (sinteza merkapturnih kiselina)

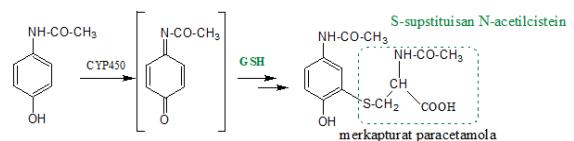

- o Važan intracelularni tripeptid-uključen u održavanje ćelijske homeostaze, kao i u zaštitu ćelija od reaktivnih elektrofilnih i oksidativnog stresa (nukleofilna -SH grupa).
- o **Nije potreban aktivni koenzim ili aktivacija supstrata.**
- o **Enzim: glutation-S-transferaza**
- o Konjugat se ne izlučuje već podleže daljoj transformaciji pri čemu nastaju S-supstituisani N-acetilcisteini (merkapturne kiseline).

Konjugacija sa glutationom: detoksifikacija

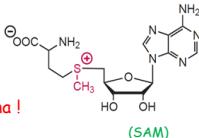
Nukleofilna -SH grupa može da reaguje sa potencijalno toksičnim elektrofilima (hinonimin) i da stvara konjugate.

Primer: paracetamol

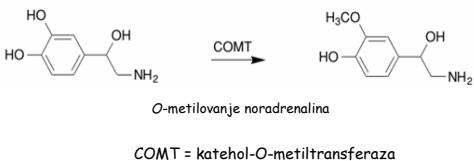
Metilovanje

- Prenos (transfer) metil grupe sa **koenzima S-adenozilmektonin (SAM)** uz učešće **enzima metiltransferaze**.

Rastvorljivost dobijenih metabolita je **smanjena**!

Primer: O-metilovanje adrenalina i noradrenalina; nastaju neaktivni metaboliti.

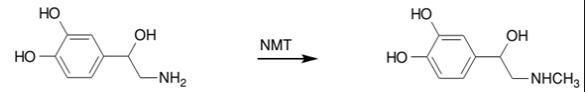

NIKADA DIMITILOVANJE!

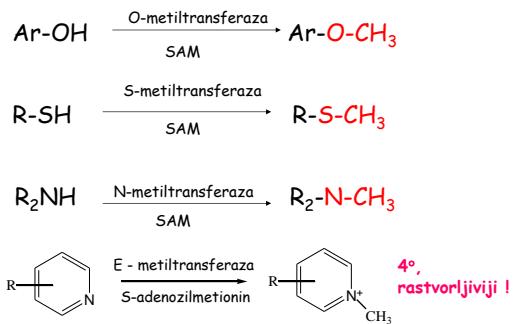
Reakcije metilovanja

- Jedinjenja sa -OH, -NHR i -SH grupom
- Važne za metabolizam endogenih supstanci (cateholamina)
- Izvor metil grupe je **SAM**, a za metilovanje cateholamina u CNS potiče od 5-metiltetrahidrofolne kiseline.
- većina metilovanih metabolita je neaktivna, ali postoje i neki izuzeci kao što je N-metilovanje noradrenalina (slika 5.62) kojim nastaje adrenalin, aktivno jedinjenje.

Primer: N-metilovanje noradrenalina (nastaje adrenalin)

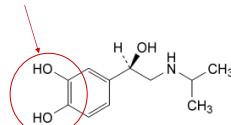
Reakcije metilovanja

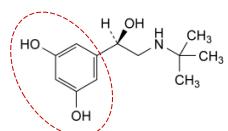
N-metil, O-metil i S-metil metaboliti

Supstrati koji podležu O-metilovanju pomoću COMT moraju da sadrže aromatičnu 1,2-dihidrosilnu grupu - kateholnu grupu.

Rezorcinolni i p-hidrohinonski derivati nisu supstrati za COMT.

Tzoproterenol

Terbutaline

Dobar supstrat za COMT podleže O-metilovanju

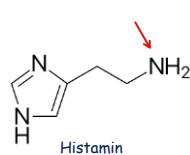
Nije supstrat za COMT
ne podleže O-metilovanju

Acetilovanje

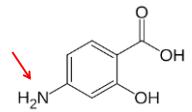
- Acilovanje **AMINO** grupe je čest konjugacioni proces.
 - Reakcije acetilovanja -OH i -SH grupa nisu uobičajene
 - Aminogrupe koje se acetiluju mogu se razvrstati u nekoliko podgrupa:
 - Aromatične, Ar-NH₂
 - Alifatične, R-NH₂
 - α-amino, R-CH(COOH)NH₂
 - Hidrazino, R-NHNH₂ i
 - Sulfonamido, Ar-SO₂NH₂
 - Transfer ACETIL grupe
 - Enzim: N-acetil transferaza
 - Koenzim: Acetilkoenzim A (donor acetil grupe)
 - Supstrat- 1° amino grupa

Reakcije acetilovanja

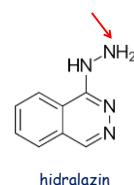
Acetil grupa je relativno polarna, ali ne jonizuje-rastvorljivost metabolita je smanjena!

Histamin

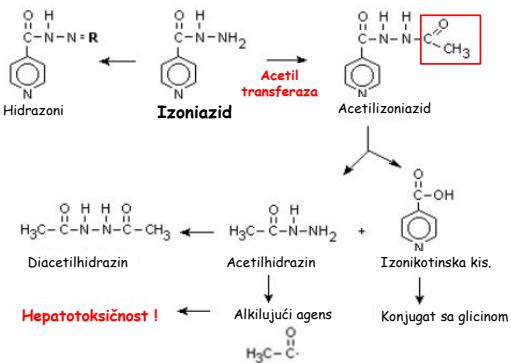

para-amnosalicilna kiselina

hidralazin

Primer: metabolizam izoniazida

➤ Acetylacioni polimorfizam !

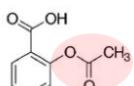
➤ Biološko poluvreme: 45-80 min, 140-180 min.

LEK

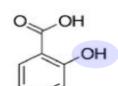
oksidacija,
redukcija,
hidroliza

Metabolit I faze

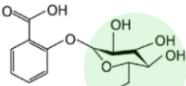
Konjugat

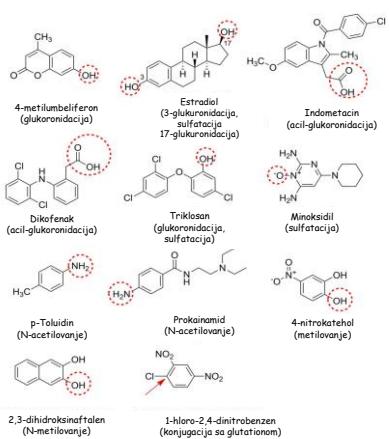
Acetilsalicilna kiselina

Salicilna kiselina

Konjugat

Enzimi

Reakcije I faze

CITOHROM P-450

- FLAVIN MONOOKSIGENAZE
- PEROKSIDAZE
- MONOAMINOOKSIDAZE
- ALKOHOL DEHIDROGENAZE
- ALDEHID DEHIDROGENAZE
- ALDO-KETO REDUKTAZE
- KSANTIN DEHIDROGENAZE
- ALDEHID OKSIDAZE

Reakcije II faze

- UDP GLUKURONIL TRANSFERAZE
- N-ACETIL TRANSFERAZE
- GSH-S-TRANSFERAZE
- ACIL-CoA GLICIN TRANSFERAZE
- SULFOTRANSFERAZE
- TRANSMETILAZE

STEREOHEMIJSKI ASPEKTI METABOLIZMA LEKOVA

- Stereohemijski aspekt je važan kada se hiralni lek primenjuje kao racemska smesa a delovanje pokazuje samo jedan enantimer.
- Veliki broj lekova deluje samo preko jednog izomera ali se u terapiji primenjuju u obliku racemata jer se izimeri teško razdvajaju.
- Racemat treba давати u slučajevima kada između dva izomera postoji samo kvantitativne razlike u terapijskoj aktivnosti, a manje aktivan izomer nije dogovaran za neželjene efekte.
- Ako manje aktivan izomer izaziva neželjene reakcije onda se u terapiji ne koristi racemat već odgovarajući preparat aktivnog izomera.

Postoje dva osnovna tipa stereoselektivnosti:

• Stereoselektivnost supstrata (leka)

- kada se dva stereoizomera jednog asimetričnog supstrata (leka) metabolišu različitim brzinama (amfetamin i slična jedinjenja...)

• Stereoselektivnost proizvoda (metabolita)

- Asimetrični centar nastaje tokom procesa metabolizma (najčešće reakcijama redukcije) tj. metabolička konverzija ahiralnog leka u hiralni metabolit pri čemu se različitim brzinama mogu formirati dva moguća stereoizomera.

U oba ova slučaja najčešće nastaju nejednake količine metabolita pa racemat metaboliše kao da su u pitanju dva različita ksenobiotika: svaki enantiomer ispoljava vlastiti farmakokinetski i farmakodinamski profil.

Npr. enantiomere varfarina treba tretirati kao dva različita leka, S(-) i R(+) propranolol su dva različita farmakološka entiteta.

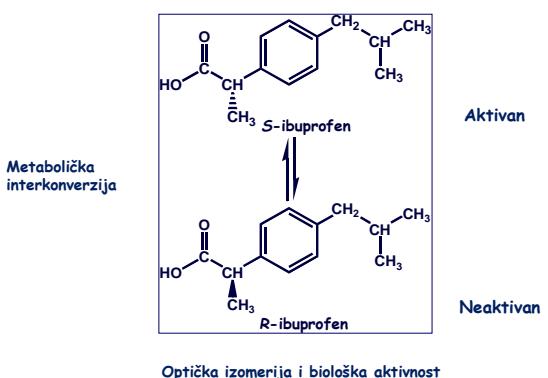
Metabolizam enantiomera može zavisiti od načina primene leka.

Npr. racemska smesa antiaritmijskog leka verapamil-hidrohlorida: 16 puta aktivniji kada se primenjuje i.v. nego oralno. Ako se primeni oralno (-) izomer je 10 puta aktivniji od (+) izomera, ali podleže efektu prvog prolaza.

U nekim slučajevima jedan enantiomer leka može se metabolisati u drugi enantiomer.

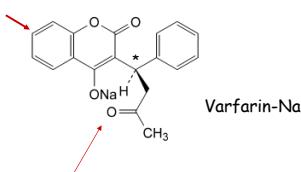
Npr. terapijski neaktivni R-izomer analgetika ibuprofena se enzimski konvertuje u telu u aktivni S-izomer.

Primer: ibuprofen

Primer: **Stereoselektivnost supstrata i proizvoda**

S (-)-izomer (aktivniji)
Podleže aromatičnoj hidroksilaciji u položaju 7

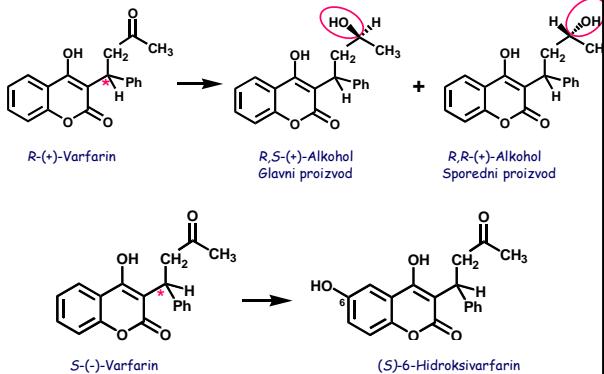

R (+)-enantiomer (manje aktivan)

keto grupa se redukuje u sek. alkoholnu, nastaje novi asimetrični centar u metabolitu (R,S)
dominantno nastaje jedan stereoisomerni alkohol
STEREOSELEKTIVNOST PROIZVODA
glavni metabolit u plazmi

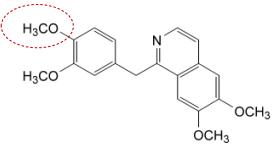
Postoje velike razlike u metaboličkim profilima dva enantiomera varfarina.

Stereospecifična biotransformacija varfarina

Primer: **regioselektivnost**

O-demetilovanje metoksi grupe u položaju 4'

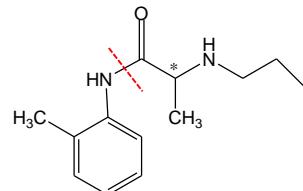

Regioselektivnost - selektivni metabolizam dve ili više FG koje se nalaze u različitim delovima molekula.

Primer: **Bioški značaj enantiomera-talidomid**

Primer: **stereospecifična enzimska hidroliza**

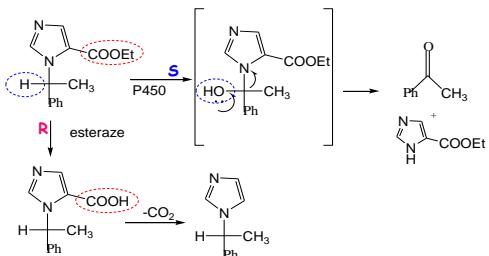
Selektivna za određeni organ

Prilocain

oba izomera imaju lokalno anestetičko dejstvo
R (-) izomer - hidrolizuje do toluidina, koji dovodi do methemoglobinemije
S (+) izomer, ne hidrolizuje, ne dovodi do ovog neželjenog efekta

Primer: kompetitivni metabolizam R- i S-Etomidata

enantiomeri hipnotika etomidata – supstrati za različite enzime.
Aktivni R(+)izomer mnogo brže hidrolizuje od S(-)
S(-)izomer mnogo brže hidroksiluje od R(+)

Reakcije biotransformacije građenje toksičnih metabolita

Iako se procesi biotransformacije često smatraju procesima „detoksikacije“ u izvesnom broju slučajeva metaboliti mogu biti toksičniji od supstrata (polaznog leka).

Indirektna toksičnost:

- 1) Biotransformacijom nastaju reaktivni intermedijeri (slobodni radikali ili elektrofilii) koji napadaju celуларне konstituente (nezasićeni lipidi, proteini, nukleinske kiseline itd.);
- 2) Metaboličkom transformacijom nastaje primarni ili krajnji metabolit koji može da se akumulira u ćeliji i da stupi u reakciju sa važnim ćelijskim komponentama,

LEK → Akumulacija → Toksičnost

Faza I/II

Bioaktivacija

Reaktivni metaboliti

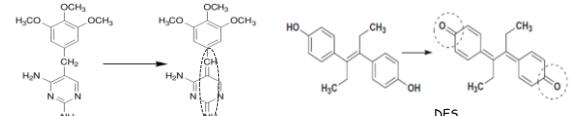
Inaktivacija

Izlučivanje

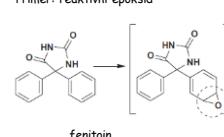
- Hinoni
- Hidroksilamini
- Nitrozo
- Furan
- Tiofen
- Alil alkoholi
- Epoksiđi
- Karbokatjon
- Hinonimini
- Acilhalogenidi
- Acil glukuronidi

Toksični metaboliti
Toksofore

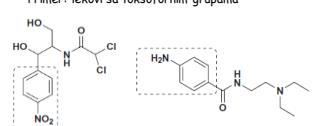
Primer: metaboliti tipa hinonimira i hinona

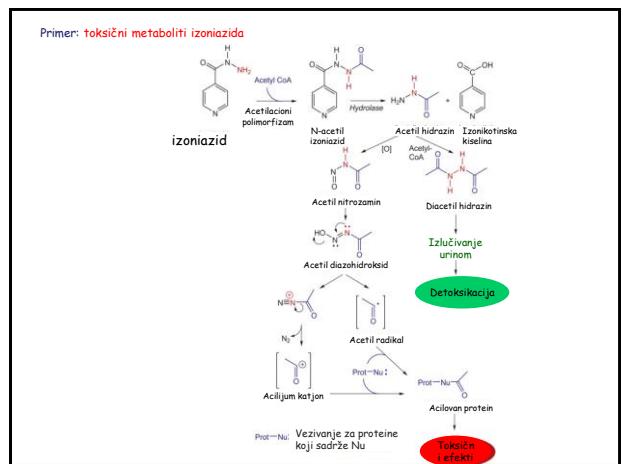
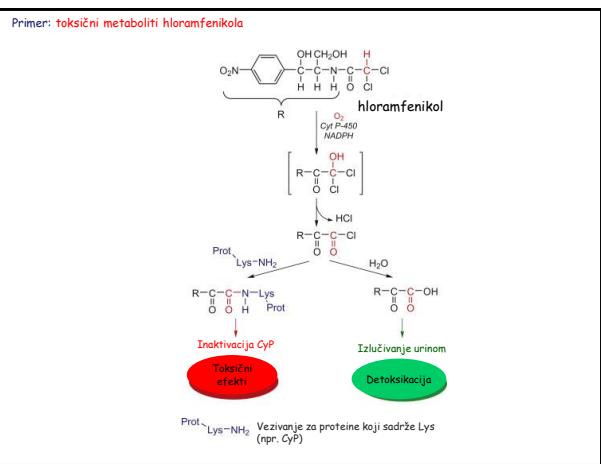
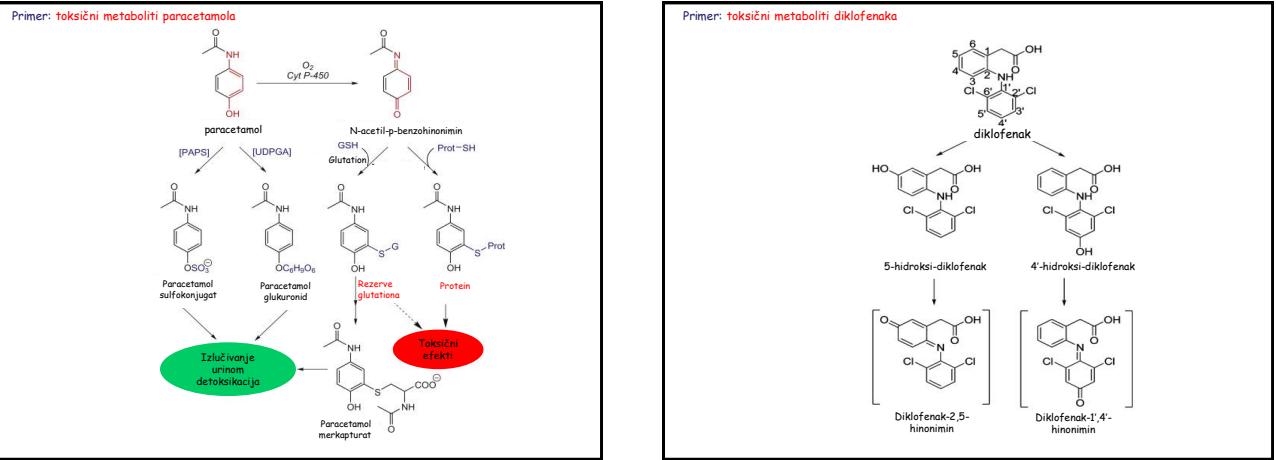

Primer: reaktivni epoksiđi

Primer: lekovi sa toksoformnim grupama

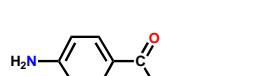

POVEĆANJE METABOLIČKE STABILNOSTI LEKOVA

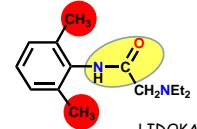
•POVEĆANJE HEMIJSKE I METABOLIČKE STABILNOSTI

Sterni i elektronski faktori

Brzina hidrolitičke razgradnje zavisi od elektronskih i sternih faktora.

•lokalni anestetik
•osetljiv na esteraze
•kratko delovanje

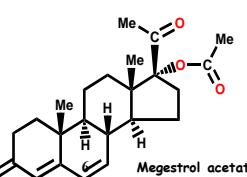

- ortho metil grupe - sterne smetnje
- amid stabilniji od estra - elektronski efekat
- produženo delovanje

•POVEĆANJE HEMIJSKE I METABOLIČKE STABILNOSTI

Blokatori metabolizma

- Metabolizam lekova se često dešava na specifičnim položajima.
- Uvodjenje grupa u osjetljive položaje da bi se sprečila reakcija.
- Povećanje metaboličke stabilnosti i biološkog poluvremena.

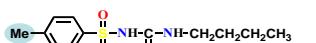
-Oralni kontraseptiv; Limitiran poluživot

•POVEĆANJE HEMIJSKE I METABOLIČKE STABILNOSTI

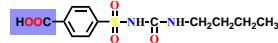
Uklanjanje/zamena osjetljivih metaboličkih grupa

Zamena $-\text{CH}_3$ sa metabolički stabilnijom grupom ($-\text{Cl}$)

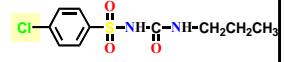
osjetljiva grupa

Metabolizam ↓

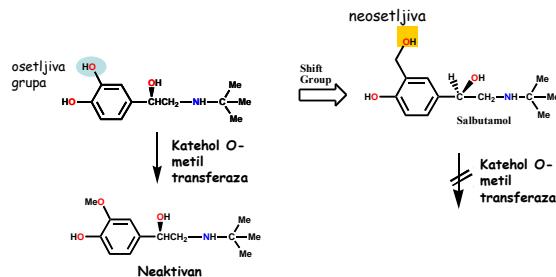
neosjetljiva, metabolički stabilna

Metabolizam ↓

•POVEĆANJE HEMIJSKE I METABOLIČKE STABILNOSTI

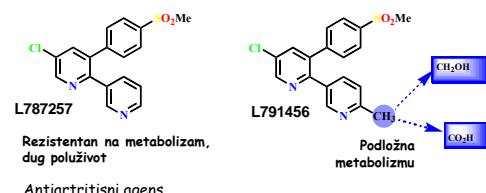
Shifting osetljivih metaboličkih grupa

•SMANJENJE HEMIJSKE I METABOLIČKE STABILNOSTI

Uvođenje osetljivih metaboličkih grupa

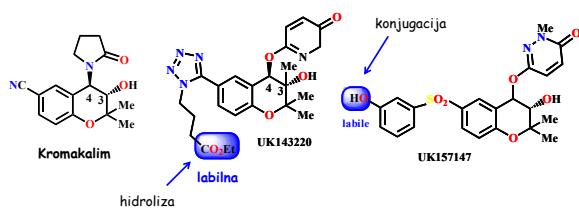
- koristi se za smanjenje metaboličke stabilnosti i poluživota leka
- kod lekova koji se veoma dugo zadržavaju u telu i dovode do neželjenih efekata
- uvođenje grupe za koje se zna da su podložne I ili II fazi metabolizma

•SMANJENJE HEMIJSKE I METABOLIČKE STABILNOSTI

Uvođenje osetljivih metaboličkih grupa

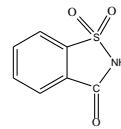
Primer: antiastmatik

- dovodi do neželjenih kardiovaskularnih efekata kada dospe u krvotok
- uveće se metabolički nestabilne grupe, tako da se jedinjenje brzo metaboliše po doseganju u krvotok.

Ksenobiotici/lekovici koji ne podežu metaboličkim reakcijama

- Neki ksenobiotici (lekovi) se iz organizma izlučuju nepromjenjeni (ne metabolišu u stepenu koji se može detektovati)
- Veoma su polarni
- Veoma su hidrosolubilni
- Imaju male vrednosti koeficijenta raspodele (Log P)

Sacharin:

Veštački zasaladivač
 $\text{pKa} = 1,6$
Pri fiziološkom pH-potpuno ionizovan

1,2-benzisothiazol-3(2H)-one-1,1-dioxide
o-sulfobenzimid

Faktori koji utiču na metabolizam lekova

Unutrašnji

- Vrsta,
- Genetički faktori (npr. Genetski polimorfizam)
- Starost,
- Pol,
- Hormoni,
- Bolesti...

Spoljašnji

- Ishrana, dijeta...
- Razna sredstva za uživanje (alkohol, duvan...)
- Faktori okoline-okruženja
(TM, industrijski zagađivači, insekticidi, herbicidi...)

Indukcija i inhibicija enzimskih sistema

Mnogi lekovi se metabolišu pretežno oksidacijom uz učešće citohromu P-450 u glatkom ER jetre. Zbog niske specifičnosti ovih enzima za lek, veliki broj spoljašnjih faktora i lekova može da stimuliše (indukuje) ili da smanji (inhibira) metabolizam lekova koji se koriste u terapiji.

Npr. barbiturati, insekticidi i karcinogeni mogu da promene aktivnost enzima u jetri, tj. da povećaju brzinu metabolizma i to se naziva **INDUKCIJOM ENZIMA**. (auto-, hetero- i ukrštena indukcija).

Do **INHIBICIJE ENZIMA** dolazi najčešće kada se lekovi, čak i oni koji nisu struktorno slični, takmiče između sebe za pojedinačne metaboličke puteve, a rezultat je inhibicija metabolizma i inhibicija inaktiviranja ovih lekova.

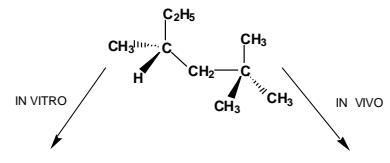
Npr. upotreba disulfirama u lečenju alkoholizma. Disulfiram inhibira aktivnost enzim aldehid dehidrogenazu koji je odgovoran za oksidaciju acetaldehida povećavajući količinu acetaldehida u krvi alkoholičara, što izaziva veoma neprijatan osećaj mučnine i povraćanja.

REAKCIJE BIOTRANSFORMACIJE LEKOVA

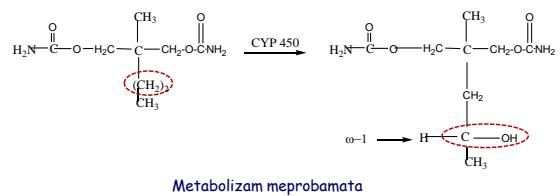
(pregled po funkcionalnim grupama)

ALKANI

Hiidroksilacija w ili w-1

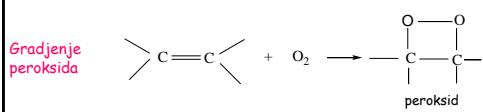
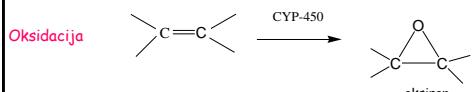
w-1 hidroksilacija

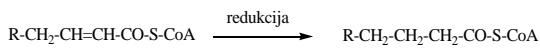
Metabolizam meprobamata

ALKENI

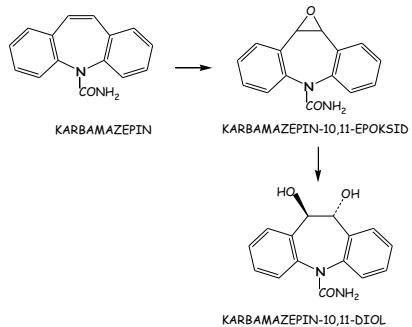
Metaboličke reakcije molekula koji sadrže alkensku jedinicu (dvostruku vezu) su:

Redukcija

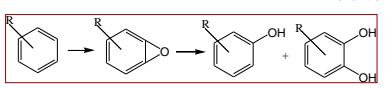
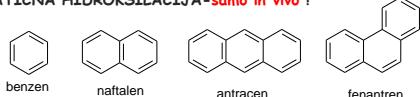

Primer: metabolička oksidacija = veze (građenje epoksiда)

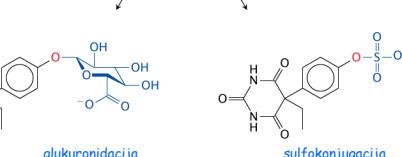
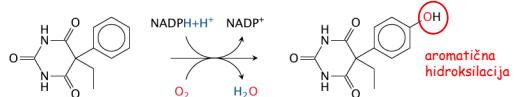

AROMATIČNI UGLJOVODONICI

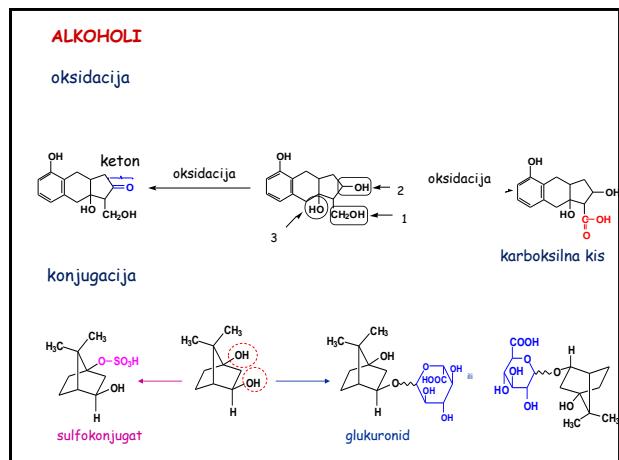
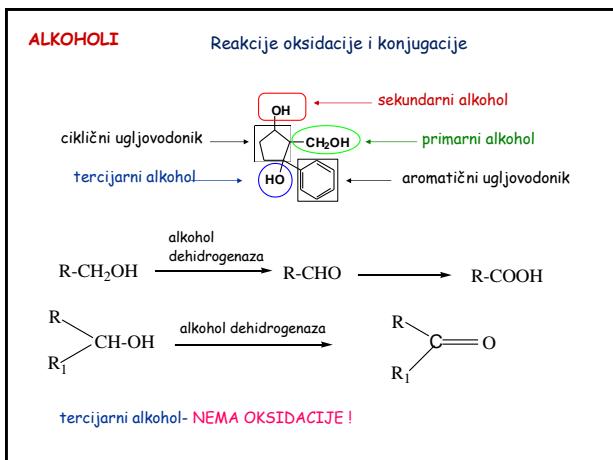
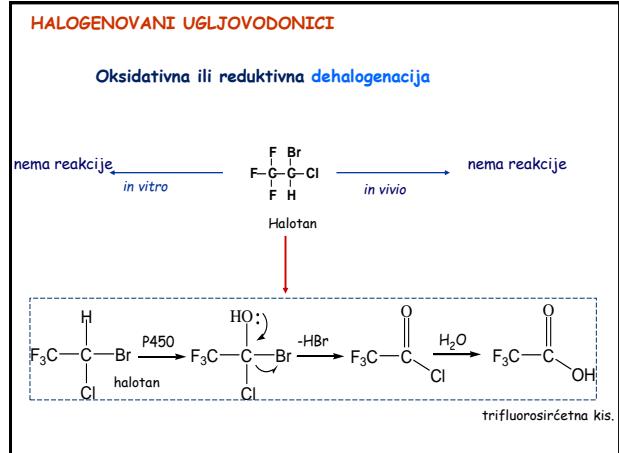
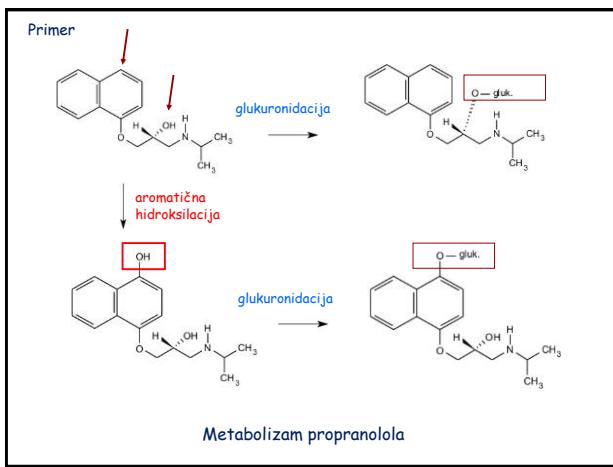
AROMATIČNA HIDROKSILACIJA - samo in vivo !

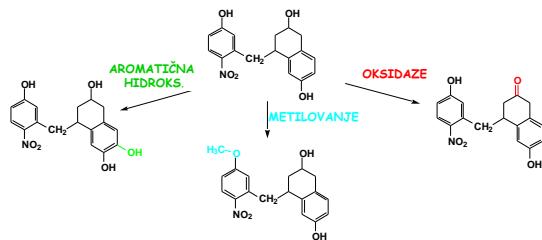
Primer

Metabolizam fenobarbitona

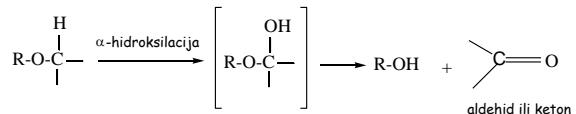

FENOLI

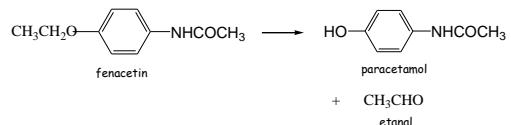

- Aromatična hidroksilacija
- Metilovanje
- Konjugacija (glukuronidacija i sulfokonjugacija)

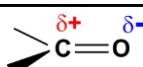
ETRI Oksidativno dealkilovanje

Primer: O-dealkilovanje fenacetina

KARBONILNA JEDINJENJA

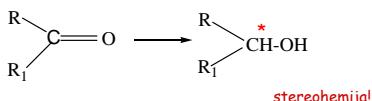

ALDEHIDI I KETONI

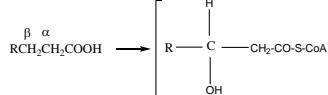
Enzim- Ksantin oksidaze, aldehid oksidaze, aldehid dehidrogenaze

Ketoni su otporni na oksidaciju, metabolišu se redukcijom

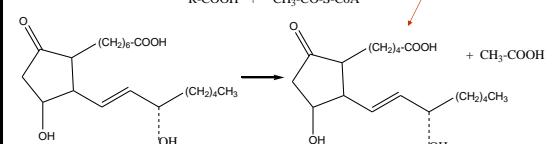

Enzim- keto reduktaze

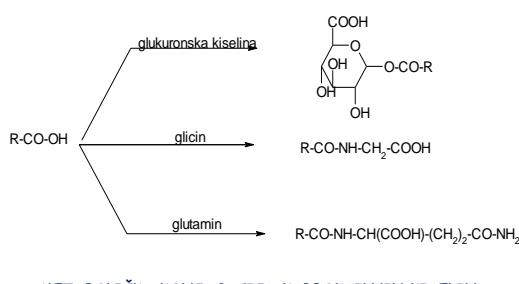
KARBOKSILNE KISELINE

Beta oksidacija alifatičnih karboksilnih kiselina dugog lanca.

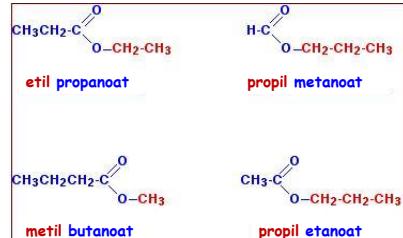
KARBOKSILNE KISELINE

ESTRI

Hidroliza estara i laktona

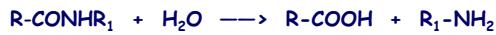
- podrazumeva gubitak manjeg ili većeg fragmenta
- reakcije bez promene oksidacionog stanja
- ne uključuju **hepatičke mikrozomne enzime**, već se odvijaju u plazmi i brojnim tkivima
- Enzimi esteraze**

derivati karboksilnih kiselina

AMIDI i LAKTAMI

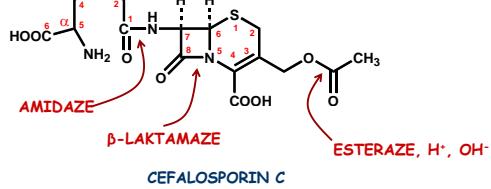
Hidroliza amida

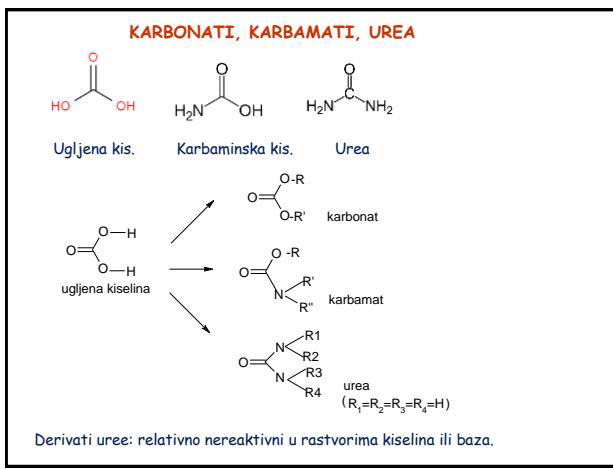

Enzimi: amidaze, laktamaze

In vivo- amidi su značajno stabilniji od estara

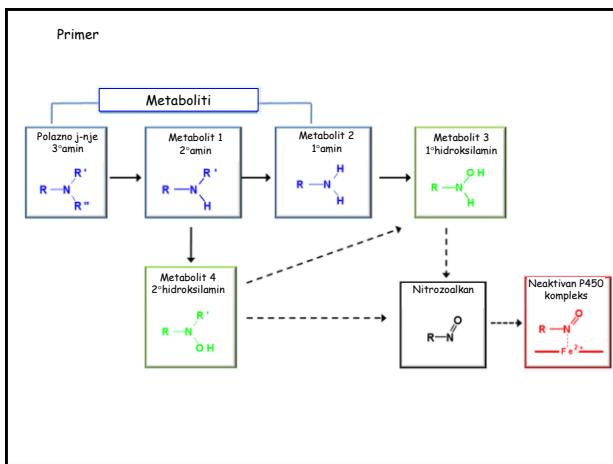
Primer: metabolizam cefaloспорина

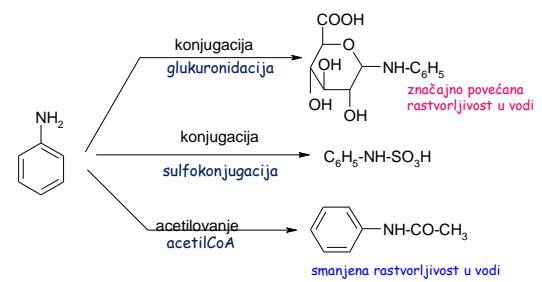

AMINI

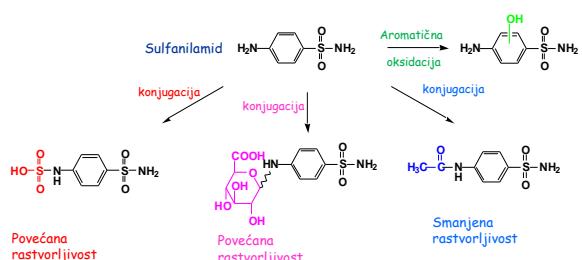
- Oksidacija alifatičnih amina (CYP-450 i FMO);
- Reakcije N-dealkilovanja;
- Reakcije metaboličke deaminacija (MAO);
- Reakcije metilovanja;
- Reakcije konjugacije...

Primer reakcije konjugacije 1° aromatičnog amina

Primer: metabolizam sulfanilamida i rastvorljivost metabolita

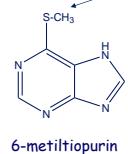

TIOETRI

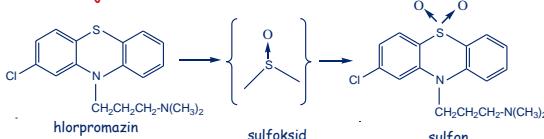
R-S-R₁

S-dealkilovanje

S-demetilovanje

S-oksidacija

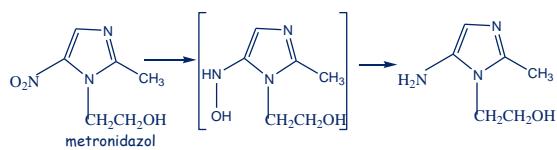
JEDINJENJA SA NITRO GRUPOM

Nitro grupa se metaboliše redukcijom do amina.

Redukcioni intermedijeri - kao što je hidroksilamin - mogući karcinogeni

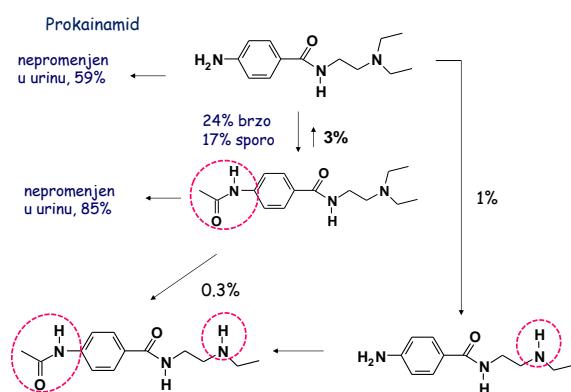
Minoran metabolički put zbog kompeticije sa reakcijama oksidacije i konjugacije

primeri lekova sa nitro grupom: HLORAMFENIKOL, METRONIDAZOL...

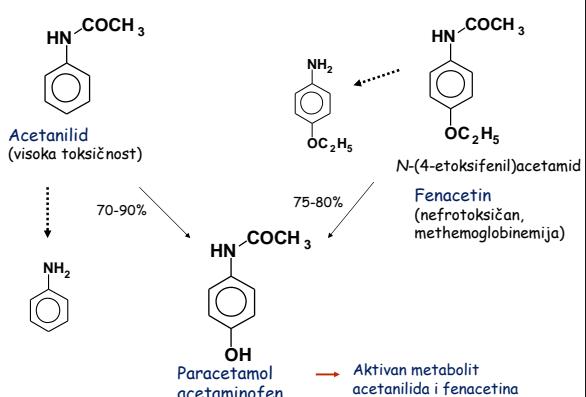

PRIMERI REAKCIJA
BIOTRANSFORMACIJE
(METABOLIZMA) LEKOVA

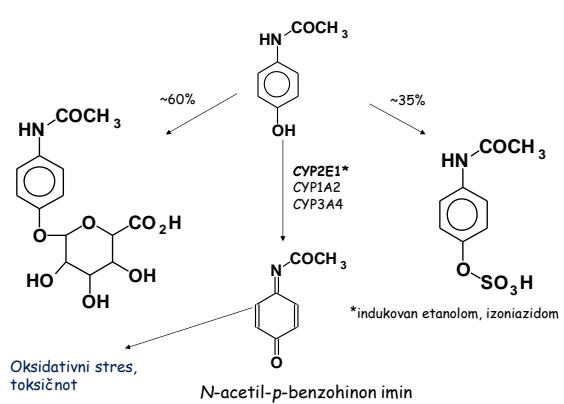
PRIMERI REAKCIJA BIOTRANSFORMACIJE LEKOVA

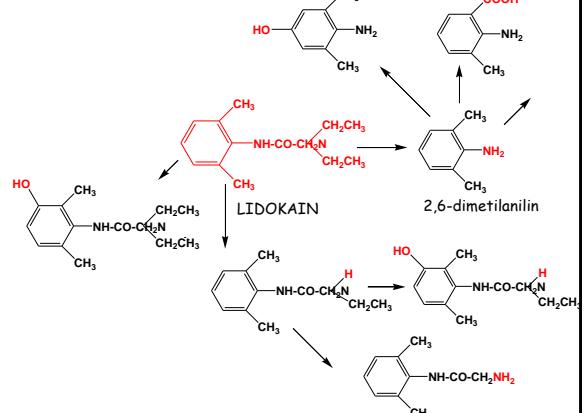
Paracetamol i p-aminofenoli

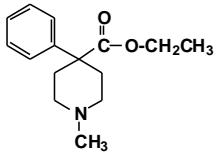
Paracetamol

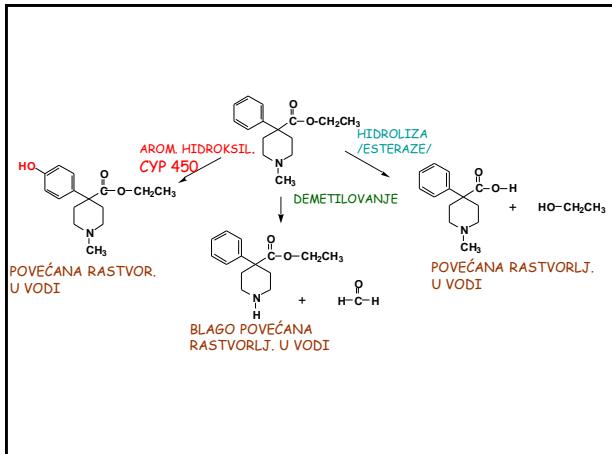
Primer: metabolizam lidokaina

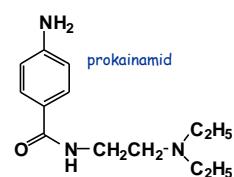
- PRIMER:
- Zaokružite i imenujte FG u prikazanom jedinjenju,
 - FG grupe - neutralne, kisele ili bazne?
 - Kojim metaboličkim reakcijama podleže ovo jedinjenje?
 - Kakva je rastvorljivost metabolita u odnosu na polazno jedinjenje?

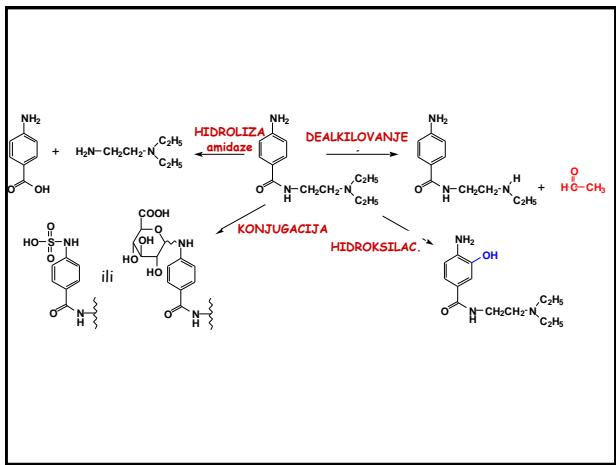

Prikažite oblik leka za koji se može predvideti da će biti rastvorljiv u vodi. Navedite vrste hemijskih veza sa odgovarajućim FG koje omogućavaju hemijsko vezivanje sa vodom.

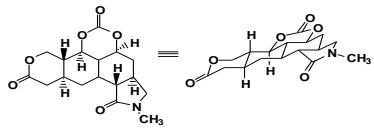

- PRIMER:
- Označite i imenujte FG u prokainamidu;
 - FG grupe - neutralne, kisele ili bazne?
 - Napišite strukturu rastvorne soli prokainamida i predvidite kako će reagovati vodenim rastvorom soli
 - Prikažite, pomoću hemijskih struktura, metaboličke reakcije prokainamida

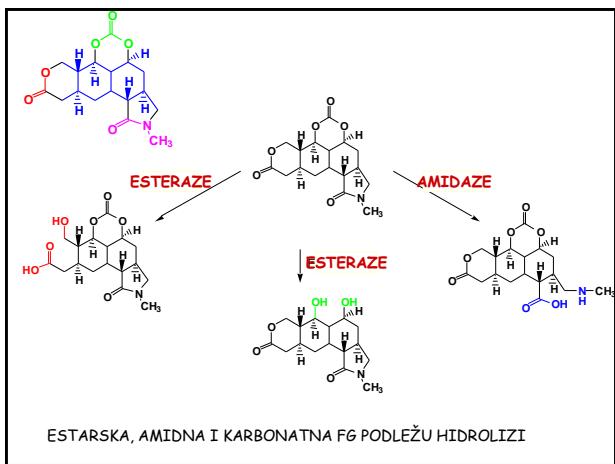

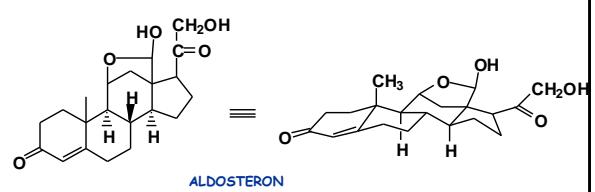
PRIMER: a) Označite i imenujte FG u prikazanom jedinjenju.
FG - neutralne, kisele ili bazne?

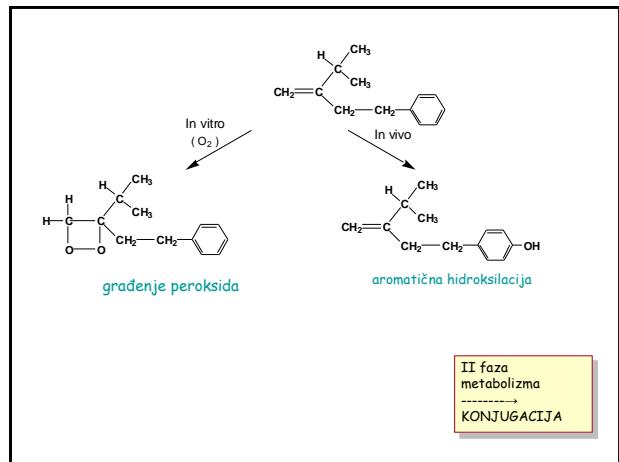
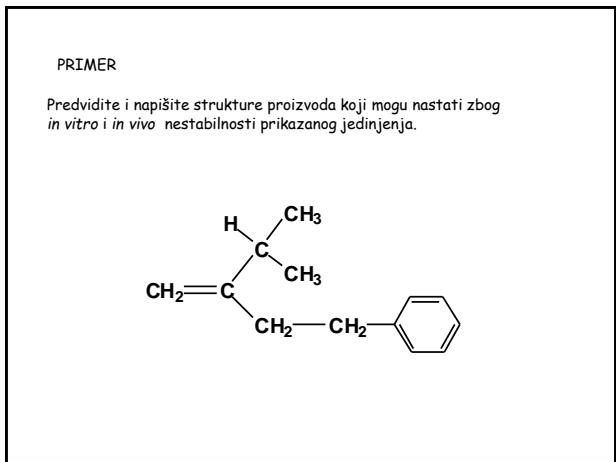
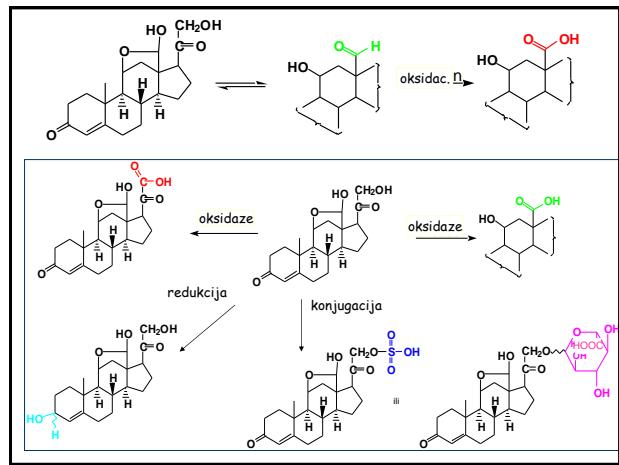
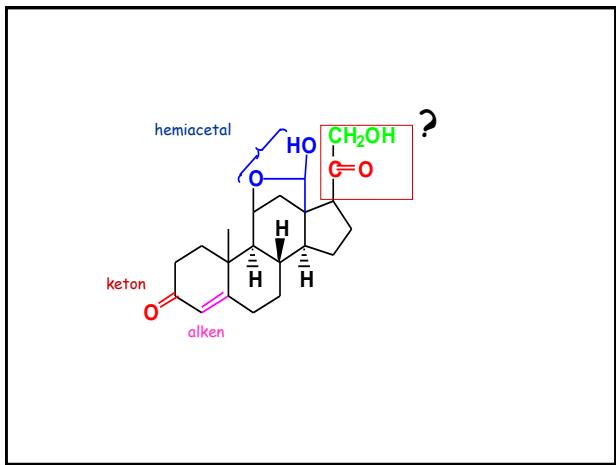

b) Pomoću hemijskih struktura, predvidite *in vivo* nestabilnost datog jedinjenja. Koji enzimi će katalizovati ovu reakciju?

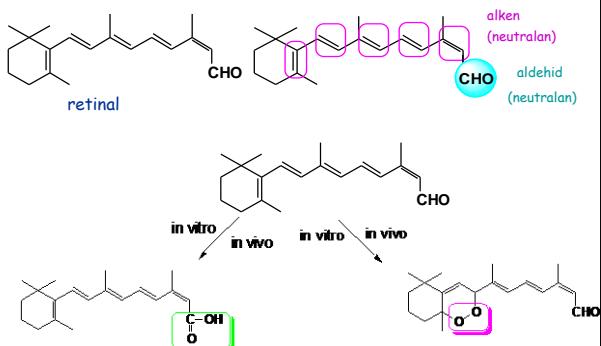
PRIMER : Zaokružite i imenujte F.G. prisutne u aldosteronu
Predvidite pomoću hemijskih struktura, proizvode koji se mogu očekivati kao posledica *in vitro* i *in vivo* nestabilnosti aldosterona.

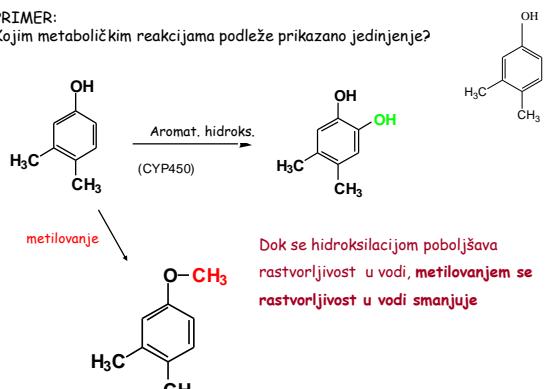
PRIMER:

- a) Zaokružite i imenujte prisutne funkcionalne grupe u retinalu.
b) Kojim metaboličkim reakcijama podleže prikazano jedinjenje?

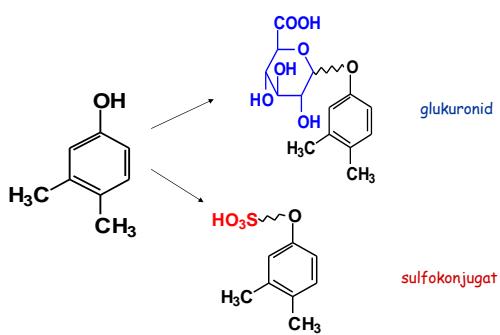

PRIMER:

- Kojim metaboličkim reakcijama podleže prikazano jedinjenje?

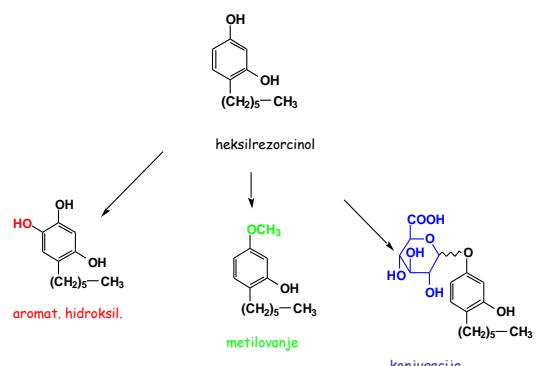

Konjugacijom sa glukuronskom kiselinom nastaje glukuronid, dok konjugacijom sa sumpornom kiselinom nastaje sulfo konjugat.

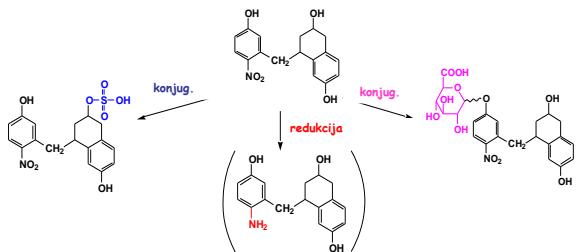

Ovim reakcijama II faze dobijaju se proizvodi veće rastvorljivosti u vodi.

PRIMER: Objasniti kojim metaboličkim reakcijama podleže dato jedinjenje.

PRIMER: Objasniti kojim metaboličkim reakcijama podleže dato jedinjenje.

KORIŠĆENA LITERATURA

- Thomas L. Lemke
Review of Organic Functional Groups, Introduction to Medicinal Organic Chemistry, Lippincott Williams & Wilkins, 2003.
- Graham L. Patrick
An Introduction to Medicinal Chemistry, Oxford University Press, fourth edition, 2009
- David A. Williams, Thomas L. Lemke
Foye's Principles of Medicinal Chemistry, Lippincott Williams & Wilkins, sixth edition, 2008.
- Gareth Thomas,
Medicinal Chemistry An Introduction, John Wiley & Sons, Ltd, 2002.
- Prof. dr D. Radulović, Prof. dr S. Vladimirov, Farmaceutska hemija I deo, Farmaceutski fakultet, Beograd, 2005.
- Prof. dr S. Vladimirov, Prof. dr D. Živanov-Stakić, Farmaceutska hemija II deo, Farmaceutski fakultet, Beograd, 2006.
- Vujić Z, Brboić J, Čudina O, Erić S, Ivković B, Vučićević K, Marković B, Priručnik za praktičnu nastavu iz farmaceutske hemije I i II, Beograd, 2004.
- Maysinger D, Žanić-Grubišić T, Kemijske osnove biotransformacije lijekova, Školska knjiga, Zagreb, 1989.
- Rendić S, Biokemija lijekova, Zavod za farmaceutsku kemiju, Farmaceutsko-biokemijski fakultet, Sveučilište u Zagrebu, Zagreb, 2005/2006.

